

Τίμημα

Παράξενο της Λευτεριάς το δέντρο,

δε μοιάζει μ' άλλα δέντρα και φυτά,

αίμα ζητεί για να καρποφορήσει,

κι όχι βροχής τα καθαρά νερά!

Αίμα πανάκριβο και τιμημένο,

όχι αρνιού για δούλου του φτωχού,

γέρου τ' αρρωστημένο κρύο αίμα,

μα το ζεστό νέου και δυνατού.

Των Αθηναίων Μαραθωνομάχων,

που δείξανε στον Περσικό στρατό,

λίγοι και τους πολλούς κατατροπώνουν,

με Λευτεριάς τον ιερό δεσμό.

Του Λεωνίδα, Σπάρτης Βασιλέα,

με τριακόσιους άλλους μαχητές,

φύλακες των Θερμοπυλών γενναίους,

της αρετής ένδοξους αθλητές!

Σουλιωτισσών των γυναικών το δράμα,

μανάδων με αδάμαστη ψυχή,

με το τραγούδι στο γκρεμό πηδάνε,

σα να χορεύανε σε μια γιορτή!

Και του Θανάση Διάκου, το Γεφύρι

που κράτησε με λίγους εκλεκτούς,

Έλληνες νέους, αποφασισμένους,

να μιμηθούν Έλληνες παλαιούς.

Ερωτικός Απρίλης, σα ζωγράφος,

της Άνοιξης πορφύρα την κεντά,

με των αγρών λουλούδια ματωμένα,

βαμμένα με ηρώων αίματα.

Διαβατικά πουλιά τα ζευγαρώνει,

τους νέους προς τις νέες συνωθει.

Ελευθερίας έρωτας μεγάλος

του Διάκου για καρδιά την πυρπολεί!

Την ομορφιά του ζήλεψε να πάρει

ο Χάρος, αδυσώπητος πολύ,

με θάνατο φρικτό, σαν μαρτυρίου,

στης Άνοιξης την ώρα την καλή!,

Το κώνειο του παλαιού Σωκράτη

άδικο, και σταυρός βαρύς Χριστού,

μα δε μπορεί να συγκριθεί με κείνο,

το σούβλισμα του Διάκου ζωντανού!

Περίεργο της Λευτεριάς το έργο,

επίμοχθο για νέους αθλητές,

μα φέρνει κατ' ευθεία προς τα πάνω,

στου Παρνασσού τις πιο ψηλές κορφές.

Τον άνθρωπο καλά τον ξεχωρίζει,

από των άλλων ζώων συρφετό.

Έλληνες ακριβότερα πληρώσαν

Ελευθερίας το λογαριασμό!

Μα τώρα πώς κατάντησαν σα δούλοι,

υποτελείς ύπουλων δανειστών;

Τους φόρτωσαν με πράγματα γελοία,

άχρηστα για τη χρεία πολιτών.

Ευρώπης ζήλωσαν τα μεγαλεία,

τους θάμπωσε μια λάμψη του Ευρώ,

στο Μαρμώνα πούλησαν την ψυχή τους,

στην ύλη ζήτησαν τον λυτρωμό!

Λησμόνησαν τα πάτρια τα ήθη,

την ένδοξη πορεία της φυλής,

και βρέθηκαν πισθάγκωνα δεμένοι,

με τα σκοινιά μιας κρίσης πολλαπλής.

Καιρός να διδαχτούν το μάθημά τους,
της ιστορίας διδαγμα τρανό,
το Μαμμωνά για Λευτεριά διαλέξτε,
κανείς δεν συλλαμβάνει και τα δυο!

Το τίμημα Ελευθερίας ίσως
βαρύτατο σ' αλλοτινό καιρό,
εγκράτεια ζητεί μονάχα τώρα,
Ελληνικό φιλότιμο καλό!

Χ. Κ. Ε.

Χρήστος Κ. Ευαγγελίου

Καθηγητής Φιλοσοφίας

Επίτιμος Πρόεδρος ΔΕΕΦ